

EL BANY FEMENÍ D'ALEPPO

Després de quasi cinc hores de viatge des de Damasc vam arribar a la bonica ciutat d'Aleppo, situada al nord de Síria.

Cansades del llarg trajecte amb furgoneta de lloguer, el nostre objectiu era anar a un hammam a relaxar-nos.

Com era diumenge, l'horari del bany públic per les dones era de 10 h a 17 h. En aquell moment eren les dues del migdia. Just abans d'anar a dinar, va ser quan vam decidir entrar al bany públic, situat davant de la Ciutadela.

Déu meu!! Quina sorpresa!! Els nostres ulls no donaven a l'abast vast per observar tota aquella sala plena de dones mig nues amb els seus nens petits. El mateix els va haver de passar a elles quan ens van veure a nosaltres tres. Doncs segur que no havien vist mai, allí dins, dones que no fossin àrabs com elles.

Ens vam sentir tant observades, que les nostres cares demostraven més aviat espant que alegria o curiositat.

A l'entrar als banys per una petita i estreta porta de fusta massissa, s'accedia a una gran sala amb sostres molt alts i dues balconades amb un banc folrat de vellut grana a cada costat de la sala. Eren com dues llotges de teatre on s'hi pujava per unes escaletes. A les parets de darrera d'aquests espais hi havia els penjadors per la roba i tot el conjunt estava decorat amb unes cortines de vellut del mateix color. Venien a ser els vestidors dels banys.

La sala estava plena de dones amb roba interior de mil i un colors i nens jugant i cridant. Alguns menjaven i bevien refrescs que treien d'una màquina expenedora que hi havia en un recó.

A la dreta hi havia un petit mostrador amb una noia, la qual, amablement, ens oferia una tovallola i ens indicava que passéssim cap a la llotja per instal·lar-nos-hi abans de passar a les sales d'aigua. No ens enteníem en cap idioma, ja que nosaltres no sabíem l'àrab i elles només parlaven aquesta llengua. No obstant això, el llenguatge dels signes ens feia entendre que volien que ens quedéssim amb elles per gaudir d'aquell temps i d'aquell espai on les dones àrabs es senten lliures i ames de si mateixes.

Vam estar dubtant molt si ens hi quedàvem o no, ja que la visió inicial del lloc ens va resultar molt diferent a la idea que ens havíem fet d'un hammam àrab.

Finalment, vam veure que si ens hi quedàvem, no gaudiríem dels efectes de relaxació i benestar que produeix el bany en el cos humà. L'enrenou que hi

havia a l'habitacle, produït per la gran quantitat de dones i nens que gaudien de la seva hora de bany, feia que el lloc no fos un espai tranquil per estar-nos-hi.

Vam girar cua, vam dir adéu amb la mà i sense fer més de quatre passes vam estar al carrer de nou. Vam sortir caminant ràpid en direcció la Ciutadela on havíem quedat amb els dos nois del grup.

Quan ens vam veure arribar tant esvalotades, vam preguntar-nos què ens havia passat, ja que no havíem estat al bany ni quinze minuts.

En una sola frase els vam dir que la impressió que ens havia causat entrar en aquell recinte, era més la d'una casa de barrets que la d'un bany tranquil. Si ens hi haguéssim quedat, en comptes d'obtenir un resultat relaxant hauria estat tot el contrari.

El homes no s'ho podien creure. Se'n van riure de que ens haguéssim espantat de veure dones àrabs despullades.

Vam pensar que això no podia quedar així i vam decidir tornar al bany l'últim dia d'estada a Aleppo, però a primera hora del matí.

El dimarts a les deu del matí ja tornàvem a ser davant la porta de la casa de banys. De lluny, vam veure que dues dones vestides de negre de dalt a baix i amb els respectius burques entraven al bany, senyal que ens indicà que ja estaven oberts al públic.

Aquest cop sí va resultar un bany que cap de nosaltres oblidarà en la vida.

Només entrar, ens va atendre la mateixa noia de l'altre dia, la qual ens va fer un simpàtic somriure i ens va indicar que poguéssim a la llotja de la dreta. Ens va donar una tovallola a cada una i li vam fer entendre que volíem una bany complet amb massatge final.

Aquest cop només hi havia a la sala aquelles dues dones que de lluny havíem vist entrar-hi.

Renoii!! Quina diferència d'aspecte de veure-les totes tapades de negre a veure-les despullades. Quina elegància en llenceria, quin gust en el disseny de les peces de roba interior que portaven. Quines cares més ben maquillades, quins cossos i melenes més cuidats i mimats.

Nosaltres, en canvi, portàvem els banyadors de natació, tot el contrari en elegància i feminitat, si comparàvem, en aquell moment, la nostra manera de vestir amb la d'aquelles dones àrabs. Vam captar que en aquella situació en concret, vestíem a la inversa. Pel carrer, elles anaven tapadíssimes de dalt a baix i nosaltres no, i en la intimitat del bany elles lluien unes peces de roba molt més elegants i sensuals que no pas les nostres.

Un cop havíem deixat la nostra roba a la llotja-vestidor, la noia de la recepció ens va acompanyar a un petit habitacle circular de marbre amb una petita cúpula com a sostre, la qual tenia un forat al bell mig per on hi entrava la llum del sol. Tant les parets com el terra eren de marbre, i en un lateral hi havia una pica, també de marbre, per on brollava un gran raig d'aigua molt calenta. L'aigua vessava al terra i corria pertot arreu, passant d'una sala a una altra per estretes canalitzacions tallades al mateix marbre del sòl.

La noia va començar a banyar-nos una darrera de l'altra, però primer ens va indicar, somrient, que ens havíem de treure aquells aparatosos banyadors de natació. Es va asseure en un petit tamboret i cada una de nosaltres ens vam haver de col·locar al terra mullat i entre les seves cames perquè ens anés rentant el cap amb sabó fet d'oli d'oliva. Després de rentar-nos el cap una a una, amb el mateix ordre, ens va fer un "peeling" a tot el cos amb una esponja natural. El pas següent va ser ensabonar-nos de dalt a baix, tant pel davant com pel darrere i l'últim que ens va fer, va ser el massatge d'esquena.

Quan va acabar de fer-nos el massatge, vam canviar a una altra sala on hi havia tres dones amb dues nenes que estaven preparant el seu dinar. Ens van oferir el seu menjar i vam seure amb elles una bona estona. Ens vam entendre molt bé amb el llenguatge dels signes i amb les expressions del rostre.

Les dones àrabs utilitzen el bany per compartir la seva intimitat amb altres dones. En aquest espai es contenen les seves coses, els seus secrets. Es fan el tint del cabell amb henna, es pentinen les llargues i negres melenes, es pinten les ungles de les mans i dels peus, es depilen, es fan bonics tatuatges a diferents parts del cos, sobretot, a les mans i als peus, juguen amb els fills petits, etc. En resum, utilitzen el bany com un espai on es senten lliures com a dones.

Vam sortir del bany públic d'Aleppo al cap de dues hores i mitja, amb una sensació de benestar que no oblidarem mai.